

תמרורים

חותם הכספים

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-70 של הרב שלמה לוריניץ, יו"ר הוועדה המייעצת של בנק ישראל, שחתמתו מקסימת את שיתריהכסף של מדינת ישראל (יחד עם זאת של נגידהפנק, מיכאל ברונז). לוריניץ, יליד הונגריה ואב לשמונה (ארבעה בנים וארבע בנות) היה במשך שנים ח"כ (מטעם אגודת ישראל) ויו"ר ועדת-הכספים של הדיכנסת, תפקיד הנתון עתה בידי של ח"כ אגודת-ישראל אחר, אברהם שפירא, קודמו לתפקיד של לוריניץ

יו"ר לוריניץ החלפת תפקידים

במישרת יו"ר הוועדה המייעצת של בנק ישראל.

שגריר מן הקיבוץ

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-75 של גדעון רפאל, מראשוני הדיפלומטים הישראליים. רפאל, יליד ברלין, שבילה את 10 שנותיו הראשונות בארץ בקיבוץ, נודע עוד בטרם מדינה כאיש הדיפלומטיה המדינית של הסוכנות היהודית (עבורה ריכז, ב-1946, את התיקים על ראשי הנאצים שעמדו למיפוט בנירנברג) והוא שימש, אחרי קום המדינה, בזה אחר זה, בין השאר, כשגריר-ישראלי בבריסל, מנכ"ל משרד-החוץ ושג"ר ישראלי בלונדון.

ספינת-החינוך

נתרמה ♦ עליידי חוסיין מלך ירדן מכונת-דפוס משוכללת לאוניברסיטה האיסלאמית השטה, העומדת ליד קום על סיפון א/מ נושא, לשעבר אידניית מסעות-התענוגות של נשיא-הפייליפינים המודח, פרדיננד מרקוס, בעלת נפח של 27 אלף טונות, אשר נרכשה תמורת 16 מיליון דולר עליידי כמה מדינות מוסלמיות, עלימנת שתי שמש מרכז לחינוך-על למוסלמי האיים הפיליפיניים.

נדודי הכנר

נפטרה ♦ בקאסל שבגרמניה, שבה שהה במיגרת מסע-הופעות, משבץ מוח, בגיל 68, הנריק שרינג, אחד הכנרים המבוקשים בעולם. שרינג היהודי נולד בוורשה, שבה פרט כבר בגיל חמש על הפסנתר, אך עבר עד מהרה לכינור. הוא השתלם בכינור בברלין ועשה קאריירה בפאריס, ממנה עבר, בימי מלחמת-העולם השנייה, ללונדון, עלימנת לשרת כמתורגמן בשרות הממשלה הפולנית בגולה. לאחר מכן גילה את מכסיקו, התיישב בה ואף זכה להתמנות כשגריר-התרבות.

אהבה ליטאית

הופיע ♦ בקאונאס, בירת הרפובליקה הליטאית הסובייטית, תרגומו הליטאי של אהבת ציון, סיפורו הראשון של סופר-ההשכלה אברהם מאפו (1807-1867). זאת היא השפה התשיעית שאליה תורגם הספר ב-131 השנים מאז ראה אור במקורו העברי. מאפו, יליד ליטא שהתפרנס מהוראה, עמל על ספר זה 20 שנה, לפני שהתפנה לכתיבת כמה ספרים נוספים, שהידועים בהם הם אשמת שומרון ועיט צבוע.

במדיוה

איכות חיים מרק-ג'וקים מן הברז

בכל רביקומות יש מיכלמים על הגג. יש בו מים. ליכלוך וג'וקים

נעמי רין

„אנשים בכלל לא מודעים לבעייה. הם פותחים את הברז בביתם, ממלאים את הכוס במים, שותים, ומאמינים שהמים טובים ונקיים. למעשה, ברוב המיקרים הם שותים מרק-ג'וקים מחו"ט, אומר רפי בונהרדי, מומחה למי אגרימים, שהוא שותף לחברה בשם מי טי. ביחד עם אסף דרומי, הנדסאי לאיכות-הסביבה, שהיה בעבר מפקח על איכות-המים במחוז תל-אביב.

מומחה בינהרדי

ירוקת, חיידקים, רמשים, יחושים בכל בניין רביקומות, מחמש קומות ויותר, יש מיכלמים על הגג. לפי הוראת משרד-הבריאות, יש צורך לניקות את המיכל אתת לשנה. אבל רוב העיריות מנקות את המיכלים אחת לחמש שנים, או אחת ל-10 שנים, או כלל לא. לפעמים נזכרים לנקות רק אחרי שמוצאים במים חיידקים מסר כנים, הגורמים להרעלת-קיבה המונית. „במשך שנים רבות לא ידעתי שאני שותה ליכלוך, אומר בונהרדי, „לא ידעתי בכלל שיש מיכל על גג הבניין שבו אני גר. לפני שנתיים, כאשר התיכלנו בעבורה זו, היינו מוזעזעים ממצב המיכלים והמים. חלק מהמיכלים עשויים אובסט. המכסים שלהם אינם קשורים היטב, אלא מונחים סתם. רוח חזקה עלולה להעיף אותם. לפעמים הדיירים אינם יודעים, במשך תקופה ארוכה, שהמיכל פתוח. נוצרת ירוקת על המים, כי אין מה שיסתיר את המים מהשמש. הירוקת משמשת כתממה טובה מאוד לחיידקים ורמשים. יתושים מטילים שם ביצים, וזכוכים מתרבים שם. יש מיכלים אשר עשויים מבטון, ומכוסים במכסי-ברזל. הברזל מותקף עליידי השמש והגשם מבחון, ועליידי אדימים וכלור מבפנים. לפעמים אנחנו מוצאים מכסה מפורר לגמרי, כאשר כל החלודה כבר נפלה לתוך המים. מה כבר לא מצאנו במיכלי מים? שממיות, יונים וחולרות מתות. כש אנחנו נכנסים לתוך מיכל, קודם כל אנחנו יוצאים לציד. את הג'וקים אני הורג, אבל את הלטאות אני תופס חיות ומעיף החוצה. אין לי לב להרוג אותן. רק כלור. שמירת מצב המיכלים ונקיון המים אינה סיפור קר. מדובר בסכום של חמישה עד 20 שקל לשנה (תלוי במימפר הדיירים בבניין).

דרומי ובונהרדי טוענים שנקיון המיכלים שעלה הגנות עדיין אינו פותר את כל הבעייה, מכיוון שאם המים, הבאים ממאגרימים איווריים, הם מלוכלכים, הבעייה נשארת. „הטיפול היחיד הנעשה במאגרימים הוא שפיכת כלור בלבד, הם אומרים. „נקיון לא נעשה בהם. אדם פרטי לא יכול לדאוג לנקיון המאגרים. אבל אם תהיה מודעות בציבור, היא עשויה להביא לשיפור המצב עליידי לחץ על העירייה.“

אהב את החגים שבהם היתה המישפחה מתכנסת יחד. הוא היה מאוד רגשן, אך ניסה שלא להראות זאת. מספרת דניאלה אשתו. כשמאיה היתה בת 10, היא הלכה עם אביה לים. „שחינו שעתים. אני בכלל לא הבנתי שאני במערבולת. אבא דיבר אתי כל הזמן, עד שהצליח לחלק אותי. נזכרת מאיה. את אהבתו לים ניסה רפי להעביר גם לאשתו ובתו. הוא נהג לדוג, לשחות ולעסוק בסקי-מים. לעיתים קרובות נסעה המישפחה לחופשות בכנרת. לפני שלוש שנים עברה המישפחה תאונת-דרכים, שגם בה נמחץ הרכב כליל, אולם המישפחה יצאה ללא פגיעות גופניות. „רפי היה נהג טוב, הוא הכיר את הרכב שלו, היו לו אינסטינקטים בריאים. הוא היה מאוד מוראג מהקטל בדרכים, ולכן הוא גם נהג בזהירות. מסבירה דניאלה. תנועה רבה של מבקרים זורמת לכיתם שבנוף-ים. המבוכה רבה, ההלם מוחלט. בני כיתתה של מאיה יושבים בחצר ודגים בהתלהבות בקורות בית-הספר, כמיבחנים בציונים, בטענות למורים. עולם כמנהגו נוהג.

הבת מאיה הוא לימד אותי לאהוב את הים

יוסי עין דור, צילם: ציון צפרייר

קורבן טולדנו ואשתו דניאלה, שבוע לפני זה אמר שצריכים לראות את שמורת-האירוסים

גופתו של טולדנו מוצאת מן הרכב ההרוס, והוא האוטובוס היה הנורם, נהג המיכלית היה אשמו